

11 Но азъ ще ходимъ въ нездкѣ мои: изка-
ви ма, и помилуй ма.

12 Ногата ми стоятъ въ правотата: въ цер-
кви ще благославамъ Господа.

ПСАЛОМЪ ІВ.

(Давидъ обявлява желанието си и привержението си за Боже-
ствено служение, и показва съ временно уврънъ,
че Богъ не ще да го остави никога.)

Псаломъ Давидовъ.

ГОСПОДЬ (е) просвѣщеніе мое и спасеніе мое:
Ш кого ли ще са уплашимъ? Господъ (е) сила
на-животъ мой: Ш кого ли ще са устрашимъ?

2 Когато се приближиха на мене зломысленици-
те за да поаджатъ плоткта моя, противници-
те и непрѣятелите мои, они се споткяха и паднаха.

3 И ако да се расположи напротивъ ми воин-
ство, сърдцето ми не ще да се уплаши: и ако да се
вдигне на мене кой, (и) тогава ще имамъ упованіе.

4 Едно просихъ Ш Господа, това ще испросимъ:
тада живѣемъ въ домътъ Господень сичките дни
на-животъ мой, да разсмотрявамъ лѣпотата
на-Господа, и да посѣщавамъ храмата Мъ.

5 Защото въ денъ золъ ще ме покрие въ се-
леніето Свое: ще ме скрие у скришната скиния
Своя: ще ме издигне на камень.

6 И сега главата моя ще са издигнѣ върхъ
враговете мои, които ме зашибкала: и ще
пожертвувамъ у селеніето Мъ жертви гласо-
достни: ще поемъ, и ще иѣснословимъ Господа.

7 Пославай, Господи, гласътъ ми, (когато)
вкликамъ: и помилуй ма, и усъдиши ма.

8 Рекъ си:) Трасете лицето Мое, (за това)